

Pest dec. 18, 1852

K513/420.

Kedves barátom,

Egyetlenigyszerű nézünk egymás szemé köze
ex. clibben, hanem azért én, nem csupán
mások példájára, de mert kíváncsi vagyok
akartam, oda tettem nevedet a Magyar Lapok
dolgozóitársainak kolompósai közé, közfoglaj
perint a legistegtelejére. Ezen lapok kelteke,
zéséről reményem, hogy Gyulai révén, ki
art nekem megígérte, de (a' minthő' effe agyon)
még mai napig sohasem, ezen lapról mondom,
lehet némi historicus ismeretű; hogy én
magam mitlyen derék legény vagyok, azt
rühindette Emich Gusztáv, s hogy a' Lapok
mit akarnak lenni, azt pépszerűségűségűs
sel elmondja a' ma félnek ereptett pro-
gramm. Bizom bennetek, s hiszem, hogy
jelenlétük fog egy szép központos teremke-
ni, hol összgyűljön ezen imádott ársiai
fajaik minden meg fennmaradt s egészen
maternává nem vált jóarató fellemé.

Mondom még jobban is ellehetett volna
mondanom, de felesleges Dankom, vagy Köszön-
kedet kell kamargába megírnom s még egy
két keziratom fűz. Majd ráérünk később.
Addig is érlek, hogy a' legelső számot vála-
melyikében örömdertess meg barátjait, s mi-
nél süröbben küld hozzáik a' verseket, sőt ha
nem repelnék a' járadságok, otthagynék egy karkalmas
prózákat is. En' intőm süpsin a' díjakat. —
Ne haragudj tehát, hanem írd, küldj- ei igazán mel-
letted. Összete barátod Cskh. H. H.

1825

Handwritten text, likely a letter or manuscript, written in a cursive script. The text is mirrored across the page, suggesting it was written on a single sheet of paper and then scanned or photographed. The handwriting is dense and fills most of the page.

